

Kui sall kasvab liiga suureks

Valmis töö.

Vardad nr 3,5 ning kahekordne villane lõng töid kaasa üksjagu pusimist.

Taas kord olin lubanud säravatel toonidel end võluda. Ostes priske toki villast lõnga, ei olnud mul mahti mõelda, milleks ja kui palju. Seega oli lõnga just parasjagu nii palju, et kampsuniks ei jaanud, vesti tehes jääks aga üle.

Nii võtsingi plaani suure villase salli – koon seni, kuni lõnga jätkub. Kudusin isegi proovilapi, mõõtsin vana salli järgi laiuse. Lisasin veel paarkümmend silma, et sall ikka tõeliselt lopsakas saaks, kuid eriliste matemaatiliste tehetega end ei vaevanud.

Kudumise ajal sall muutus aina raskemaks, lõngakogus vähenes.

Ühel hetkel oli ta valmis. Laotasin salli põrandale, ja ei jäänud mul muud üle, kui tõdeda, et sall sai tõesti suur, suisa ülisuur. Olin lausa üllatunud – miks lebas minu ees tekilaadne ese? Ma ju unistasin soojast sallist...

Nii ta sealt põrandalt kokku rullisin ja kapiriulile häbenema saatsin. Järgmise korrani. Ja see tuli. Kaevusin oma kangastesse, leidsin sobivalt pehme ja villase. Ömblesin tikkpistete kokku kanga ja salli. Kätsiti. Seejärel veetsin unetu öö, vuristades pistikestest kangajääkidest servade jaoks kanti. Ning i-le pani täpi servadesse ömmeldud laiskliisu pael.

PILLE HERMANN

Tagumisele küljele on ömmeldud kangas, mis aitab villasel tekil vormis püsida.

Teki värvilisust toetab servadesse ömmeldud kant ning tasakaalu lisab laiskliisu pael.

